

**KARMELE GISASOLA
ZENIKAZELAIA**
HERRI KIROLARIA

Zer erosi?

Azken boladan gero eta gehiago entzuten dugu gazte askok etxebizitza erosteko ahalmenik ez dugula. Batzuetan, badirudi ez dagoela beste gairik; egia da gai serioa dela. Niri neuri ere, 31 gertu izan arren, oraindik pixka bat falta zait neurea izango den etxebizitza lortzeko. Baina egia da beste gazte batzuek baino zorte handiagoa izan dudala, familiako baserrian geratzeko aukera izan dudalako (horrek dakarren guztiarekin).

Bart, lokartu baino lehen, sare sozialetan gai honi buruzko bideo bat azaldu zitzaidan. Alde batetik, 55 urteko emakumezko abokatua azaltzen zen, zeinak zazpi etxebizitza dituen: ohiko etxebizitza; gaztea zela erositako lehenengo etxe txiki bat; mendiko etxea; hondartzako etxea; gurasoengandik jasotako etxea; eta beste bi alokairuan. Azpimarratu zuen bere semea ere abokatu ikasketak bukatzen dabilela eta, bitartean, lanean ere badabilela eta etxebizitza bat erosi berri duela. Gurasoek diruz lagundu diote.

Beste alde batetik, unibertsitatean ikasten ari den mutil gazte bat azaltzen zen. Berak zioen pozten zela andere horregatik eta bere semearengatik, horrelako zortea izateaz, baina bera familiako kide bakarra dela unibertsitaterra

heldu dena. Goizetan ikasi eta arratsaldetan lana egiten du, eta soldata zati bat familiari eman behar dio, hileko gastu guztiak ordaindu ahal izateko. Beraz, ezinezkoa zaio etxebizitza bat erostea.

Bi parteak gustura entzun nituen, denok ez baikara egoera berean bizi eta iritzi ezberdinak partekatzea ondo baitator. Bi ertzak entzuteak eman zidan zer pentsatua. Baina bizitza ez da zuria edo beltza. Badaude tarteko milaka egoera eta denona ez da bera.

Gazteak etxebizitza erosteko ahalmenik ez izatea gai potoloa da, baina gizarte honek daraman erritmoa jarraitzea ez dakit ez den kezkarriagoa gazte batentzat. Askotan badirudi sare sozialentzat bizi garela. Bertan erakutsi beharra dago nolako bidaiak egiten ditugun; zer nolako arropa janzten dugun; puri-purian dauden jatetxeetako menuen argazki collagea (badaezpada ordainagiriaren argazkirik ez erakutsi); eta hori guztia erakutsi ahal izateko, punta-puntako mugikorra. Gai gara goizean Durangon esnatu, Bilbon bazkaldu, trena hartu eta arratsalde iluntzerako Madrilén egoteko, afari batean edo kontzertu bat ikusten.

Hara eta hona ibiliko gara, gauza askotan gastatzen, baina oraindik ez etxebizitza batean. ●

**CASTILLO SUÁREZ
IDAZLEA**

Porcelana Irabia

Baneukan lagun bat Porcelana Irabian lan egin zuena itxi zuten arte, eta jatetxe edo taberna batera joaten ginen aldiro kikara eta plateraren ipurdia begiratzen zituena pieza non egina zegoen jakiteko. Gauza bera egiten dut nik gauza zaharren azoketara joaten naizenetan: begiratzeko dut non egina den, eta horren arabera erosten dut ala ez. Jabetzen naiz kafetegi txiki bat jar nezakeela dauzkadan kikara, pitxar eta azukre-ontziekin. Batzuk oparitu egiten ditut tokirik ez dudalako, baina denek ez dituzte nahi noizbait beste norbaitek erabilitakoak. Izan ere, batzuk zartatuta daude, edo jokoak ez daude oso-

rik, edo besterik gabe ez dute nahi beste norbaitek erabilitako zerbait. Nik askotan irudikatzen ditut beste bizitzak, zenbat gauza esan ote ziren, zenbat aitortza kafe bat hartzerakoan. Irudikatzen dut noiz eta nola hautsi ziren piezak, haserrealdi batean edo harrikoa egiterakoan. Armairuan kokatzen ditut eta pitzatuak atzean jartzen ditut. Izan ere, bizitzan askotan egiten dugun gauza bat da hori: zartatutako aldea ez dugu bistan jartzen eta alde ederragotik erabiltzen dugu, noizbait erabat hautsiko dela badakigun arren. Zartatua dagoena beti hausten baita, lehenago edo geroago. ●